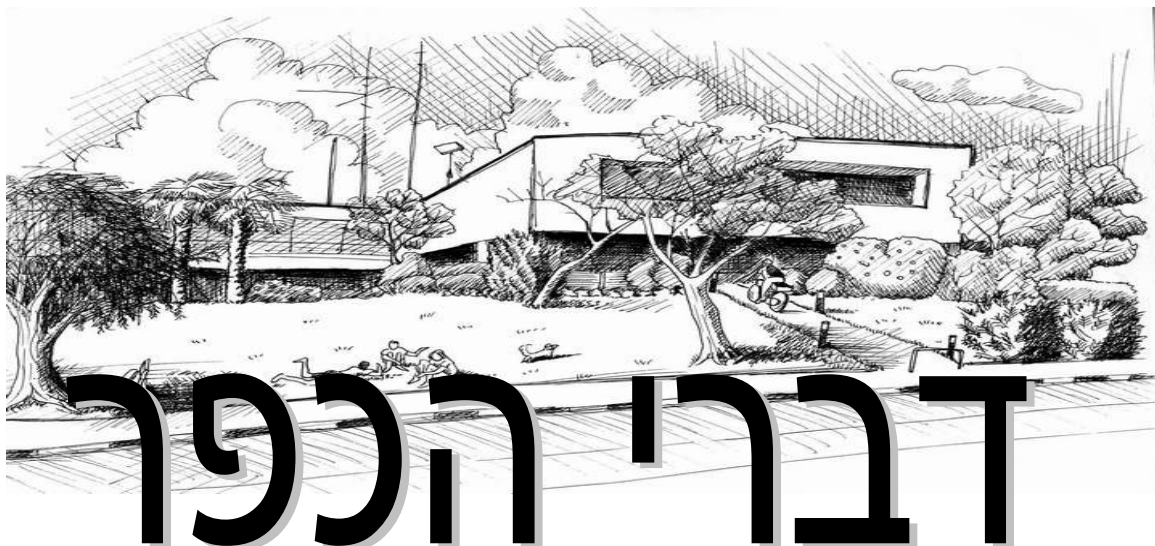

דברי הכפר

כחום היום

כחום היום, בחצר אחורית
כנעני בעלפון צהריים שוכב,
בצל, תחת עץ אלון.

השכם בבוקר, שעות לפני,
אוזני מפרש יזקוף למראה
סוסים גם סייחים דוהרים
במישור הרחב בין
טובא-זנגריה לכפר הנשיא,
שם עדר עיזים שלף קציר
זהב-קיץ לוחך ונער קטון
בהן נוהג: תפילת מרעה
שחרית ברוח רענן
אלה גם הוא יבקשו על נפשם
כי מותר אדם מבהמה אין.

עודד פלד

גיליון מס' 2054 * כ"ט בסיוון תשס"ז * 15 ביוני 2007

כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

חודש תמוז

מזל החודש : סרטן

סרטן על שם מערכת כוכבים דמויי סרטן הנראית בשמים בחודש זה. או משום שבחודש זה מתרבים סרטני המים בשל החום.

תמוז הוא החודש הרביעי למניין החודשים מיציאת מצרים - בניסן, והעשירי למניין חודשי השנה לבריאת העולם – מראש השנה מתשרי.

שמות החודש: שמו של החודש קרוי על שם האל הבבלי הקדום "דומוז", שמותו מסמל את הכמישה בטבע בחודש זה

הנביא יחזקאל מגנה את פולחנו " והנה שם הנשים יושבות מבכות את התמוז: ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדולות מאלה" (יחזקאל ה: 14 – 15).

בלוח החקלאי שנמצא בחפירות גזר נקרא החודש "ירח זמור".

© עיצוב ועריכה טובה ברוק

מזל סרטן
חודש: תנ
שבט: יהו
אותיות: ח
ת - הלבנה

הלבנה

ימי הולדת

גבי אורן שוני ואלאך שוהם כהן (נכדה ב. כהן)	18.6	אורן מנדזיגורסקי אורלי המאירי	22.6
דר קולינס (נכדת פרימוסט/קולינס) הודיה דבולט	19.6	אדם מדר פלאי סננס (נכד גליק)	23.6
נדב סלע גיל זיו (נכד פרנק)	20.6		
אורה ליבוביץ יורם מסר	21.6		

מצל טוב!

ימי נישואין

פט ויהודה בן-זאב דינה וארנולד בידק	17.6
נעמי ורון פורסטר	18.6
אנג'י ומקס הירס	19.6
מעין ודודו פלמה	21.6
פנינה ואורי גולן נורית וגבי אורן תמר ואילן המאירי	22.6

נזכור

גב' אליס אבשטיין

18.6.91

בתמוז תשנ"א

ו

מזל טו!

להורים – גל גינת ודן כרמי

לסבתא וסבא רחל ואילן

לבתיה ומאיר

ולכל המשפחה

להולדת הבן, הנכד, הנין

חידושים בטלפוניה

לאחר גישושים ובדיקות שנמשכו תקופה לא קצרה, ערכנו חידוש במערכת הטלפוניה. החידוש נועד להוזיל עלויות.

השיחות מטלפון רגיל בקיבוץ לטלפון כלשהו בארץ כולל ניידים, יוזלו בסך היכול להגיע לכדי 30%

החסרון: השיחות תהיינה חסומות לזיהוי. כלומר מקבל השיחה לא יראה את המספר המחייג.

מאחר וזה חסרון רציני למגזר העסקי, להורים וכו'. בצענו מספר בדיקות ומצאנו את הפתרון הבא:-

חיוג עם קוד יציאה רגיל יאפשר שיחה זולה.

חיוג עם קוד מיוחד "7" במקום הקוד הרגיל, יאפשר שיחה מזוהה אבל גם יקרה יותר.

כלומר אנו נכנסים לשלב של חסכון ויחד עם זאת משאירים את ההחלטה הסופית בידי המחייג.

הערה: מאחר והחסכון המדובר תלוי במינימום של דקות לחודש, טוב נעשה אם נחייג כרגיל בכל מקום שניתן.

לא ארבה בהסברים כאן. מתוך נסיון "כל המוסיף, גורע"

בהצלחה - דוד

חגיגות ה 60

אני מעוניין ליצור קישורים לאתרים של חברים/בנים/תושבים וכל מי שקשור בצורה זו או אחרת אלינו. אנא שלחו אלי את שם האתר שלכם לכתובת telcomm@kfar-hanassi.org.il

חג שמח ! - דוד אלמן

פירורי סוף שנה"ל

הפירורים הפעם נכתבים ממש קרוב לסוף שנת הלימודים של תלמידי חטיבות הביניים והתיכונים, בעוד שבוע הם ייצאו לחופש הגדול. קצת אחריהם ייצאו גם תלמידי בתי הספר היסודיים. היום ממש נערכה בחינת הבגרות באזרחות, ובדמיוני הפרוע ראיתי שילוב של הבחינות בספרות ובאזרחות בצורת חמשיר אותו התלמידים צריכים להשלים, וזה הולך בערך כך:

האזרח מס' 1 - - - -
ראש הממשלה שוב - - - -
ח"כ עזאמי - - - -
ברח בטרם - - - -
והיכן המיליונים של שר ה - - - -

שר המשפטים לפיה של חיילת - - -
נשפט הורשע והופ כבר - - -
מבקר המדינה שב ו - - -
ובשדרות הכול נשאר אותו ה - - -
שלום תלמידים נתראה (אולי) - - -

וחוץ מזה מרקז, הכול בסדר... כדברי השיר.

תוך כדי כך ציינו גם 40 שנה למלחמת ששת הימים 25 שנה למלחמת לבנון הראשונה וכמעט שנה למלחמת לבנון השנייה, ואולי מתחילים בספירה לקראת זו השלישית... חברי מפלגת העבודה הולכים לבחור את יו"ר המפלגה אותו ידיחו בעוד שנה שנתיים. חום יולי אוגוסט הקדים השנה ובא לבקר בחודש יוני, אך כמו שאמרנו:

וחוץ מזה מרקז, הכול בסדר... כדברי השיר.

בגרעין צבר שככה כמעט בלי להרגיש הולך ומשלים שנה בבתינו, נערך סמינר בין שלושה ימים שכלל גם מפגש עם השכנים מטובא –זנגריה, וכמובן הרבה אוכל וכיף. בסה"כ מדווחים שהיה מוצלח.

בחדרי הגרעין הושלמה התקנת המזגנים שנתרמו על ידי עמותה נוצרית מארה"ב, פרי יוזמתו של **עמוס** בנם המאומץ של **טוטסי וג'קי עמר** שאגב חוגגים ממש כרגע יום נישואין, וזה הזמן והמקום לאחל להם הרבה מזל טוב ועוד המון שנים טובות ביחד.

אם כבר הגענו לענייני מזל טוב הרי צריך גם לברך את **אילן ורחל גינת** שעשו זאת בגדול והפכו לסבא וסבתא בעזרתה האדיבה של הבת **גל**. שיהיה במזל טוב וכן ירבו. כמובן לא נשכח לברך באותה הזדמנות גם "הסבים-רבים" **בתיה ומאיר ריינס** ואת יתר בני המשפחה: מזל טוב.

מזל טוב גם לסהר קורן שביום שישי חוגג את מסיבת בר המצווה שלו. רוב נחת למשפחה המורחבת.

והבוקר החלו בכריתת עצי הפקאן שצמודים לביתם של יובל וקרן.

מי ששפשף את עיניו, צבט את עצמו והיה בטוח שהחום גרם לו הזיות של פטה מורגנה, אזי יכול להירגע. זה אכן **יעקב דדוש** הגדול, המכונה, **כושי** שנראה לאחרונה במכנסי ונעלי ספורט על הכביש המערכת. הוא ולא אחר. אולימפיאדת בייג'ין בפתח.

ואם כבר אנחנו באווירה ספורטיבית משהו: בסוף השבוע נחנך ברוב עם מגרש הכדורסל המשופץ במשחק כדורסל חגיגי בין ילדי דור העתיד ל"ותיקי" המקום כמו: **יונתן טוביס, אמרי סלומון, נריה אגם, נדב חייט**, מחוזקים ברכש זר, שחקן העבר של הגליל העליון **למונט ג'ונס** שערך ביקור משפחתי אצלנו. את המועצה ייצג הממונה על תיק הספורט: **יוסי ראוך**.

ואם כבר בשיפוצים עסקינן: כביש הגישה בין חדר האוכל לבריכה עובר שיפוץ וחידוש, מקווים שהדבר לא יקל עוד יותר על החומדים את טרקטורונו של **אסף מסר**... בכל מקרה סעו בזהירות.

אשר איילון ביצע גיחה קצרה להודו, **שלמה וייסבקר** לשם שינוי נשאר בארץ.

ואם כבר אנחנו באזור המפעל אז כדאי לדעת שנמרוד **דדוש ועדן נמנוב** ערכו והציגו את פרויקט הגמר שלהם בבית הספר, במסגרתו בנו איזשהו מתקן בעזרת צוות המפעל. שיהיה בהצלחה.

טיסות יוצאות: **אסטל ודורית חצור** אורזות מזוודות לקראת ביקור בארה"ב. **לני ושושנה יודיאקין** עושים את אותו הדבר לטובת ביקור מולדת בקנדה. טיסות נכנסות: **רג'י וג'ייסון פרלסון** חזרו מסיבוב בעולם הרחב. **נחמן ולאה כץ** חזרו מביקור געגועים אצל **אייל** ומשפחתו בשיקאגו – ארה"ב. **רובין** שעזבה לפני 26 שנה (עם פייקי) נחתה לביקור קצר וכבר הספיקה לעזוב.

ומשה אישי לסיום. בסוף השבוע החולף הוזמנו ליום הורים בבסיס האימונים של **אביב** בא"ח הצנחנים שנמצא ליד קיבוץ להב בדרום, לא דומה לשום דבר שאנחנו הכרנו בזמנינו שהיו לא כל כך מזמן. הבסיס טובל בצמחיה שאת רובה אגב סיפקה המשתלה שלנו, החדרים ממוזגים, אולם ספורט, חדרי כושר, מגרש כדורגל, כיתות לימוד מאובזרות ובכלל – אמריקה. הכינו לכבודנו צניחת ראוור בסגנון חופשי, ושיחות עם סגל הפיקוד הישיר והכולל. בהחלט זמנים אחרים. עכשיו רק נותר לקוות שכולם יחזרו הביתה בשלום, ונאמר: **אמן!**

זהו זה חברים להפעם נשמח לקבל מכם החברים פירוורים שנוכל לפרסם, כמו תמיד נאחל לכולכם שהכול יעבור ממול. אם לא קשה, לנסות ולעשות (לפחות) מעשה אחד טוב ביום. שבת שלום ושבוע טוב.

דורית אבי אביב גליל בת – אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ וכמובן גם דניאל

הטרדה מינית ?

מה ואיך זה קשור אלינו ?

איך נוכל לזהות ואיך נוכל להתמודד ?

איך לדבר עם הילדים שלנו (לפני או חלילה אחרי..) ?

זה קיים בכל מקום ובכל חברה, ההבדל הוא הנכונות להתמודד עם הקיים וברצון לשנות....

אני מזמינה את כולכם להרצאת מבוא בנושא

" הטרדה ותקיפה מינית "

ביום רביעי 20/6/07

בשעה 20:00 במועדון החברים

הנחייה: ליאור גל – כהן

מנחת קבוצות ויועצת ארגונית המתמחה בנושא הטרדה ותקיפה מינית לקהלים שונים.

אל תחמיצו זה חשוב מעניין ויעיל.

בסוף העלון תוכלו לקרוא מאמר משל המנחה: ליאור גל כהן. עמודים 12-13.

29/05/07

שאלתא

לפני כחודש הגשתי שאלתא/בקשה למנ"כל שלנו ולחברי ההנהלה. לא קיבלתי תשובה.

חברת הנהלה אחת אמרה לי שלא מבינים מה אני רוצה.

קראו אתם את הדברים ושיפטו אם אתם מבינים. מבחינתי כן מתבקשת תשובה טומי

שאלתא למנ"כל ולחברי ההנהלה

רקע:

1/ בעיתונים מופיעות רשימות של מקבלי שכר של מעל מליון שקלים, תפקידם ומצב החברה שהם מנהלים

2/ אנחנו חברים באגודה המשלמים את מיסיה מקבלים דינים וחשבונות הלוקים בחסר בכמה וכמה פרטים

א/ איזה סכום מתוך תקציב הקהילה מיועד למשכורות לחברים

ב/ מי הם מקבלי המשכורות ומה תפקידם

ג/ מה הוא פער המשכורות בין המקסימום והמינימום. 1:4, 1:10 או כמה. [נדמה

שבסוגיה זו קיימת החלטה].

האם אתם מוכנים לחלוק עם חברי הקהילה פרטים אלה?

שימו לב: ללא הצמדת סכום המשכורת אל העובד/בעל תפקיד אין כאן פגיעה בצנעת הפרט, דוגמת הפרסומים על בכירי הכלכלה במדינה

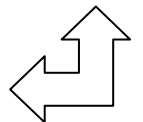
טומי עמית

אפריל 2007

לטומי שלום,

5/6/07

תשובה לשאלתא

1. כידוע לך במסגרת תהליך המעבר לרשת הביטחון הוחלט על מישכור העבודות השונות אשר מתבצעות בענפי הקיבוץ על ידי חבריו, תהליך זה כולל בין השאר את תפקידי הניהול השונים. בסיס השכר אשר נקבע לא שונה באופן מהותי למעט עדכונים הנובעים משינויים בהגדרות ובתחומי האחריות של כל משרה.
2. תקציב פעילות הקהילה כולל בין השאר את משכורות העובדים (כולל עלות מעביד). מאחר ומשכורות כל החברים העובדים בענפי הקיבוץ מסווגות כעובדי פנים (כולל ענפי העסק), על מנת לקבוע את סך תקציב משכורות החברים מתוך תקציב הקהילה, מתחייבת בדיקה ומיון נוסף אשר תיעשה בעתיד.
3. פער המשכורות בין המשכורת הממוצעת בין החברים הוא ביחס של כ-1:3½ (לא כולל פנסיונרים).
4. כאמור, כל משרה בקהילה או בעסק ממושכרת, ומכאן שכל חבר אשר הגדרתו כעובד פנים, (סה"כ כ-46 חברים כולל חברים העובדים במשרה חלקית), אבל לא כולל פנסיונרים, זכאי ומקבל שכר בהתאם לקרטיונים אשר נקבעו.

בברכה: ברוך כהן

12/3/07

יומן מילואים 5

בפעם השלישית אתה כבר מבין שאינך באזרחות ובשגרה היום-יומית Boom..Boom שאתה רגיל אליה. אתה עם מדים בצבע זית ומחזיק ברובה ארוך מסורבל וטבול בשמן "1030" או מספר כלשהוא המתאים לו שנוסף על בגדייך. ורק אטמים מנעימים משהו את העובדה שכרגע אתה יורה לאיזה *רודיום ומטרות המדמות אנשים!!

מנסה מאוד לפגוע על מנת לסיים מהר את איפוס נשקי המרעיש ולחזור לצד המבנה ממנו יורים,

עוצם עיניים ומפנטז על תה עם חלב או סתם מנמנם בעצם.

את הפתיחה של "המשקה האחרון בצבא" - שתיית הקפה, הכנתי כמו בדואי אינטלקט, והדלקתי אש קטנה לבשל עליה. את מעלות הכנת הקפה כבר שמעתם והאש גם היא מיומנות נרכשת - אך חוץ מריח מדורה לא שונה בהרבה מגזיה, ולא! אני לא מסבסד את חברת "דובק" יותר, והמבין יבין.

בעוד ימים אחדים נעלה לבט"ש בגבול לבנון, שוב ניסע בתוך רכבים משוריינים של צבא בעלות בריתנו, הלוחך ושוב, שוב והלוחך על יד גבול שכנינו הוותיקים הלבנונים \ חיזבאללה.

וזאת נספר בהמשך ביומנון (יומן מקוצר).

בשבוע הבא נדע- מי הרג את אנה ניקול סמית.

ולאן הלך הכסף ממכירת זכויות "תנובה" בקיבוצינו!

* רודיום = ערימת אבנים

* בט"ש = בטחון שוטף

* תנובה = ראה הכתוב על החלב שלך.

19/3/07

יומן מילואים 6

בין גבעות והרים, בין עצים ושיחים לאט לאט מבצבץ בסיסנו הנקרא "בית" לשבועיים הבאים.

קור כלבים קיבל אותנו בבוקר זה של עליית קו ותפיסת המוצב השוכן לקיבוץ משגב עם. גשם זלעפות ועננים נמוכים הנקראים ערפל מכסים את בואנו ולא עוברות עשר דקות והגשם הופך לצבע לבן שכזה שמכסה את האזור בפתייתם לבנים ורכים על גבי האדמה, את הבתים ואת רכבי שזה אתה החניתי בחניית המוצב.

בין ענן לפתית אני מדלג בבסיס הקטן מנסה מהר להבין לאן הגעתי ולהתמצא מהר ככול האפשר לפני שנכנס לתפוס את המוצב ואת הקו המיועד לנו.

*"שקמית" עומדת בחניה מוכרת כל טוב בזול, חיילים מצודדים סביבה לקנות דבר מה להמתיק את שהותם באיזה "טעמי" אדום או לרוות צימאונם בפחית ממותקת עם *בעיבועים המוקפצים לאף.

את ימיי הראשונים במשמרת ה"האמר" אני עושה בשעות הלילה ולא מבין בדיוק איפה אני מסתובב ליד הגבול, איזה צד אנחנו ואיזה צד "הם", לפחות ארבע שכבות בגדים מכסות את עורי ונותנים לי הרגשה חמה בסיור, לידי פק"ל הקפה המשופר שהכנתי למלואים.

עדיין קר, עדיין ערפילי בימים הראשונים. אבל מדי פעם רואים קצת נוף...וביום השלישי דהיינו שבת, נפתחת לנו ראות של הרים סלעים עצים ומרחב, יאללה איזה נוף מדהים נגלה לפני!

עמקים ירוקים וצבעוניים בשלל גוונים מרהיבים מכל עבר, איזה גובה ואיזה יופי, אפילו את החרמון רואים כאן מצד לא מוכר לי, "מכוסה" בסדינים של עננים פרוסים למרגלותיו אך עדיין לא מכסים אותו בכדי להסתירו לגמרי.

האם כל כך הרבה זמן לא הייתי באזור מקסים ושקט זה ששכחתי את יופיו?! כן, הנוף כאן שם את נופינו הקיבוצי בכיס.

בלילה אני עוצר בסיור ליד צוקים ומסתכל על כל הערים שעיניי יכולות לראות, קריית שמונה, מטולה, קיבוצים מפורקים, מושבים מסוגרים, התיישבויות מחולקות, הכול נפרס באורות לבנים וצהובים בציוריות שכזו המבדילה כל ישוב לעצמו. גם את לבנון רואים, רק לפני חצי שנה ראיתי את אותו המקום ממבט הקרקע והנה בזווית גובה זו רואים את מטעי האפרסק והתפוחים מגובה של 700 מטר לערך, ותוהה איך המלחמה הייתה נראית מכאן, בטוח מדהים!!

"מה מדהים?" המלחמה?! לא שלא תבינו אותי ל נכון, התכוונתי מצד מראה הנוף ולא מראה המלחמה, (כמובן במקרה והרמתם גבה) שקט פה אין בומים אין אזעקות כל שעה, האמת אין כאן הרבה שזז חוץ מהעננים שבשמים, וטוב שכך.

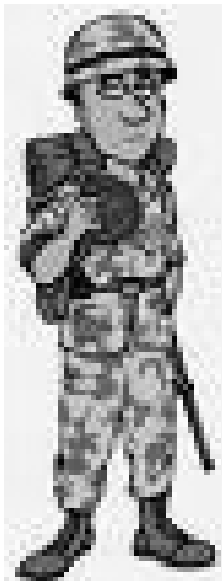
והקפה, אוי הקפה המשובח שנלגם בכמויות אדירות, מה טוב להיות בחזרה עם החברה של השכונה לעלוז בשמירה ולחרוז בזמירה ולחוות חוויה.

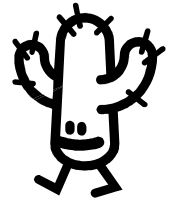
ומה עם הכסף שעשינו מתנובה? מה איתו??

בשבוע הבא אירוע מלחיץ לחובבי הז'אנר – מתח!

* שקמית = כמו המרכולית רק על משאית.
* האמר = רכב משוריין.

בועז נאי

גרעין ח"ץ – כפר הנשיא 2006

10.6.07

מה דוקר השבוע?

- 👤 לא שמתי לב אבל מרוב עיסוקים הדו"ח האחרון היה לפני שלושה חודשים ומכאן בדיוק בסמינר הקודם. אז ביום אנחנו אחרי הסמינר השני שהיה לדעת רוב חברי הגרעין מוצלח יותר מהראשון.
- 👤 ביום חמישי נפגשנו במכמורת. למה מכמורת? כי באדיבות המכללה הימית זכינו באחר צהריים וערב של פעילות ים, התחרדנות בחולות בית ינאי ו"על האש" בחוף המכללה שהיה רק לרשותנו.
- 👤 מאוחר בלילה חסן הגיע עם האוטובוס שלו ואסף אותנו בחזרה לקיבוץ.
- 👤 ביום שישי השכמה לא כל כך מוקדמת, ארוחת בוקר זריזה ומשם דרך הפארק מתחילים לנוע לכיוון ואדי טובה. המטרה להגיע לזנגריה דרך השדות וללמוד קצת את המרחב שסביב לנו מזוית אחרת.
- 👤 הטיול התארך קצת יותר מהמתוכנן והיה חם. בשלב מסוים היה ברור שלא נגיע למסגד לתפילות יום שישי (אולי בהזדמנות אחרת) אז התנחלנו בבית הראשון בואך טובא מדרום וזכינו להכנסת אורחים כמו שכתוב בספר..
- 👤 עכשיו כבר צהריים וכולם רעבים, אז ממשיכים למאהל הבדואי על הגג של יחיא (כן זה עם הסלטים במרכולית) לארוחת צהריים. כמובן שהיה מצוין וזה לא הכול, כי הצטרפו אלינו 2 חיילים משוחררים מטובא לספר איך זה להיות חייל בדואי בצה"ל ויותר מזה, הלם המעבר לאזרחות בתום השרות.
- 👤 כאן המקום להתנצל בפני כל ההורים שעמלו והכינו ארוחת שבת, והבנים לא הגיעו. בדיעבד התברר שהארוחה בטובא הייתה קטלנית וכולם היו מפוצצים.
- 👤 כבר התרגלנו שביום שישי יש קבלת שבת ולכן לא פסחנו על קבלת שבת (גם אם מאוחר מהמקובל) וזאת קיבצה את כולנו בפאב ב 9:30 בערב. תודה לכל המשפחות שהגיעו והכינו עוגות.
- 👤 איך מסיימים את שישי? מסיבת קוקטיילים בפאב עד השעות הקטנות של הלילה. כל הכבוד לשוני שלא ויתר ודאג להפוך הערב למוצלח ביותר.
- 👤 יום שבת קודש הוא, וכמותו השינה עד שעות הצהריים. אבל הפעם יש סיבה טובה לקום.....בררכת השחייה. כולם נפגשים בין 1:00 ל 2:00 וארי מנצחת על הכנת ארוחת הצהריים.
- 👤 אם כבר בברכה, אז שם ממשיכים את הסיכום. שוב בצער וביגון עוברים להתארגנות ולפיזור. חלק מהחיילים חוזרים לבסיסים וחלקם נשארים ליציאות של יום א. ויהי ערב ויהי בוקר סמינר שני.
- 👤 אבל זה לא הכול, אנחנו כבר מתקרבים לסיום השנה הראשונה של הגרעין. מסע כומתה של הנחל ודובדבן מאחורינו. כמו כן ההשבעות מיניהם וקורס הצניחה של הצנחנים. חברי הגרעין פרוסים מזרעית בצפון ועד עין יהב ובסיס סירים בדרום.

טיסות – במסגרת החופשות המיוחדות נטלי דימנט, יונתן, אדר, אילת, ירדן, לינוי והגר כבר היו בביקור בחו"ל וחזרו. בינתיים נמצאים בחו"ל: דניאלה, שני אקרמן וקרן. ובקרוב טסות דניאל ונטלי רימר (לאוסטרליה), יונינה, פליקס לשוויצריה ואולי גם ג'וליו לברזיל.

ואנחנו כאן לשמור על הגחלת וההסעות אל ומראש פינה. אם כבר מדברים על הסעות, אז בקרוב תחלוף לה שנה ואז יוכלו חברי הגרעין לנהוג במכוניות שלנו.

כמעט שכחתי, אבל הרי לכם סיפור נחמד. מאז הקיץ שעבר אנחנו שוברים את הראש איך לשפר את הת"ש (תנאי שרות למי ששכח) בחדרים, ובעיקר בנושא המיזוג. פנינו לגורמים שונים (סוכנות, הורים בחו"ל, עמותות) ובגדול.....גורנישט. אבל עמוס לא ויתר והתחיל לחרוש את האינטרנט. יום אחד אני מקבל שיחה מעמוס שהוא מצא עמותה נוצרית (Christian Friends of Israel) שמעוניינת לעזור לחיילים בודדים. טוב, כמה טלפונים וביום שישי נציגת העמותה קרן, מגיעה לביקור. יצא לנו טוב והחום היה בשיאו. סוף סיפור, השבוע סיימנו להתקין מזגנים בכל החדרים וכמעט הכול במימון העמותה.

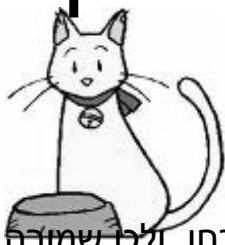
המשימה הבאה, לצאת לים עם ועדת בנים. תאריך היעד הוא סופשבוע הבא בארגונה של אוולין.

שוב המון תודה לכל מי שעזר, קישט את חדרי הבנים והבנות, טרח וסייע להצלחת הסמינר. אז למי שעדיין בוער לתרום, מתוכנן סמינר בעוד 5 חודשים בערך (באוגוסט יש סמינר, אבל רפסודיה של כל גרעיני צבר) ונשמח לרעיונות חדשים.

שבת שלום, ברכה, בריכה ובריאות לכולנו.

ארי ש. ורפי פ.

ואהבת לכלב או חתול חברך

כמוך / עודד פלד

המדרש מספר שבצאת ישראל ממצרים, בלילה, הכלבים לא נבחו, ולכן שמורה להם זכות גדולה; אבל נסה להזכיר זאת ליהודי חרדי. ברגע שייתקל בכלב, יירתע לאחור כנשך נחש. אולי מפני שהכלב מזוהה אצלו אוטומטית עם ה'גוי'. אצל מוסלמים אדוקים נחשב הכלב חיה טמאה. אפשר להעביד אותו בחוץ כשומר העדר, אבל לא להכניסו הביתה מפני שהוא מביא איתו שדים ורוחות. כך או כך, אמונות תפלות או לא – לא יעזור כלום. יש אנשים שאוהבים בעלי

חיים, ויש כאלה שאינם אוהבים אותם; חלקם מפני שחוו טראומה כזו או אחרת, השאר ללא כל סיבה מוגדרת. מי שלא גידל כלבים וחתולים, שמר עליהם כעל בבת עינו, והתייחס אליהם כאל ילדים, בני משפחה, לא יבין זאת. מי שלא התנסה בחוויה שבה כלבו הציל את חייו, או חתולו חיסל נחש או עקרב – אין לו שמץ מושג במה מדובר. אמת, זכותו של כל אחד לאהוב או לא לאהוב בעלי-חיים, אבל מכאן ועד לפגיעה בהם רחוקה הדרך.

לפני כמה שבועות נמצאו החתול של אלינועה וחתול נוסף מתים, עם כתם רטיבות גדול סביבם, שרידי הקצף שהזיל פיהם – סימן מובהק להרעלה. אחת החתולות של כותב שורות אלה נעלמה לפני שלושה שבועות, שנייה לפני שבועיים. אינני יודע, אפשר שנדרסו, וייתכן מאוד שהורעלו גם הן. השבח לאל, חלפו-עברו להן התקופות החשוכות שבהן וטרינר יכול היה לפזר רעל מבלי להודיע דבר לתושבי המקום. וחי נפשי שאינני מבין – אם יש למישהו בעיה עם חתול או כלב של שכן, שידבר עם שכנו. נכון שכלבים וחתולים הורסים לפעמים גינות [בייחוד כשהם גורים], אבל אפשר לפתור את הבעיה בדרכי שלום. אז מי שעשה זאת, שייקח בחשבון שזו עבירה פלילית לכל דבר. אם בו מדובר, 'שיהיה גבר', ואם בה מדובר, 'שתהיה גברת', שיתייצבו בגלוי ויאמרו 'ידי היתה בדבר', ו'מפריע לי ככה וככה'. מפני שהרעלת בעלי-חיים של שכנים ביישוב קטן כמוה כהרעלת האוויר שכולנו נושמים, שלא לדבר על טפטוף זדוני לבאר התרעלה – זו האמורה להיות זכה וצלולה, כדי לשמר אווירה טובה בין איש לרעהו.

לפעמים מקרוב רואים פחות טוב

**מאמר בנושא תקיפה מינית שנכתב ע"י מנחת הערב
בנושא: הטרדה מינית.**

אלימות מינית היא כזו אשר לרוב לא משאירה סימנים חיצוניים ברורים. אלימות שאינה ברורה תמיד לכלל ולעיתים גם לא לאלו שחווים אותה על בשרם ונפשם. אלימות שפעמים רבות, כאשר אנו חווים אותה, איננו מבינים ברגע הראשון שהיא כזו. אלימות שבה לתוקפים, בדרך כלל, יש מגוון כוחות רב יותר מאשר לנתקפים. אלימות המפחידה אותנו. אלימות שקל יחסית להתעלם ממנה. אלימות שנוח יותר להשתיק אותה מאשר להתמודד ולטפל בה. אלימות כזאת מאיימת על הלכידות החברתית ולכן משתיקים אותה. המסרים המשתקים בקיבוץ עוברים ומחלחלים בלי מילים, לא בצורה ישירה וברורה. את מנגנוני ההשתקה ניתן למצוא במקומות שונים בחברה הקיבוצית.

בקהילה הקיבוצית, יש עדיין לכידות חברתית רבה יותר מהרגיל. לכידות חברתית נתפשת לרוב כדבר חיובי. היא נותנת תחושת ביטחון לחברי הקבוצה. אבל רק לחברי הקבוצה שלא מאיימים על אותה לכידות חברתית. אלה המאיימים, מושתקים או אף מוקעים מהחברה.

תקיפה מינית בקיבוץ היא מצב של פיגוע רב נפגעים. או נכון יותר לומר, שלא התקיפה עצמה אלא

חשיפתה הינה בגדר פיגוע רב נפגעים.

המשבר בחיי הנפגעים, מתחיל מאירוע הפגיעה וממשיך אחר כך, לעיתים יותר ולעיתים עוד יותר. הדבר תלוי הרבה בתגובות החברה. התגובות הגלויות והתגובות הסמויות. אלה ישפיעו על זמן שמירת הסוד, על דרכי גילוי, ועל דרכי ההתמודדות המקצועית והחברתית.

המשבר בחיי כל היתר מתחיל מרגע חשיפת התקיפה המינית. בני ביתם של הנפגעים; הורים ילדים, בני זוג, חברים. התוקף ובני ביתו: הורים, ילדים, בני זוג, חברים. קהילת הקיבוץ על מרכיביה: הנהגת הקיבוץ, אנשי טיפול, החברים ברחוב הקיבוצי. אין הפרדה בין שלוש יחידות אלו, וכל אחד מחברי הקיבוץ נמצא באחת מהן, שתיים או לעיתים בשלושתן.

אנו יכולים לומר כי חברה בה קורות תקיפות מיניות הינה פגועה עוד לפני גילויי התקיפה, אולם אז, בדרך עקיפה אנו מחזקים את דינאמיקת ההשתקה, שכן חברה אינה מעוניינת להיראות בעיני עצמה, או בעיני אחרים, כחברה פגועה. אז החברה בריאה ונורמאלית ומתפקדת עם כל משברי החיים "הרגילים", עד שנחשפת

תקיפה מינית. ישנה זהות בתזמון תחושת הפגיעה בין החברה לתוקף. החיים מופרים באחת, ולכן ישנה גם זהות "אינטרסים" לגבי הצורך בחזרה לשגרה. הפרת שגרת חיי התוקף נראית יותר לעין. חייו היו רגילים עד כה, והנה בגלל דיבור על אירוע כלשהו, מתהפכים לגמרי. במידה מסוימת, התוקף דומה לנו יותר. חיינו התנהלו להם והנה בגלל דיבור על אירוע כלשהו, מתהפכים לגמרי. אנו יכולים להזדהות יותר עם תחושת השבר בחיים הקורה בגלל "סיפור" של מישור אחר. מבחינת התוקף, המשבר אינו אירוע התקיפה עצמו אלא תחילת הדיבור עליו. גילוי, חשיפתו לאוזניים נוספות. זהו גם רגע המשבר מבחינתנו כחברה. ולכן, מבחינת החברה, אם לא נדבר על התקיפה, לא יהיה משבר. האפשרות של "להרוג את השליח" קורצת מאוד. מה גם שבדרך כלל ל"שליח" בסיטואציות אלו אין הרבה כוח.

על פי הגישה הכלכלית, לכל דבר יש מחיר. ובכל רגע נתון נבחר לעשות את אותו דבר שמחירו פחות. מחיר רגשי, מחיר חברתי, מחיר כלכלי. המחיר המידי של התמודדות החברה עם התופעה נראה כמעט תמיד גבוה הרבה יותר ממחיר ההשתקה. גם לנפגעים המופיעים כיחידים וגם לחברה. כי אולי זה לא ממש "זה". אז בהתחלה, מנסים לשכוח. אולי כשאקום בבוקר זה כבר לא יהיה. אולי זה היה רק חלום רע. אולי בעצם רק המצאתי את זה ואז במציאות האמיתית זה לא קיים. אולי יש כאלה שמצליחות או מצליחים. אני לא מכירה. אני כן מכירה את אלה המשלמים את המחירים. המחירים בלילה, המחירים ביום, המחירים במערכת הזוגית והמחירים אל מול עצמם. כשהמחירים האלו מתרבים ונראה שישנה אפשרות "זולה" יותר, מנסים אותה.

בזמנים אלו עם כל שינויי הפרטה, יחד עם העצב על אבדן הלכידות החברתית ישנם מצבים בהם דווקא התרופפות של זו מאפשרת להשמיע ולשמוע קולות נוספים. ואת ההרשאה להשמיע קול אחר יש צורך לומר בקול ברור.

חברה בריאה היא זו שלא מתביישת, לא מתכחשת, לא משתיקה. כי מי ששותק הוא חלק, גם אם נדמה לו שהוא לא מעורב ולא שייך.

הדרך היחידה שלנו כחברה למזער את השתיקה היא לדאוג לכך שמחיר החשיפה יהיה פחות מזה של השתיקה.

ליאור גל – כהן

הקפה של אלוהים

קבוצת בוגרי אוניברסיטה מבוססים היטב במקצועם
נפגשו בביתו של הפרופסור הזקן שלהם.
השיחה במהרה השתנתה לקיטורים על הלחץ בעבודה

ובחיים.

הפרופסור הלך למטבחו להכין להם קפה וחזר עם מגש עמוס ספלים בכל מיני
סוגים: מחרסינה עדינה, קריסטל, פלסטיק, זכוכית. חלקם פשוטים למראה,
חלקם יקרים, חלקם מעולים. הוא הציע לידידיו הצעירים למזוג לעצמם את
הקפה.

כאשר כל הסטודנטים-לשעבר ישבו עם ספלי הקפה בידיהם העיר הפרופסור
ואמר להם: "אם שמתם לב, כל הספלים הנראים יקרים, נלקחו על ידכם ולא
השתמשתם בפשוטים ובזולים."

אמנם אך טבעי הוא שתרכשו את הטוב ביותר לעצמכם, אבל זהו גם המקור
לבעיות שלכם וללחץ. היו בטוחים שהספל לא מוסיף איכות לקפה. ברוב
המקרים הוא רק יקר יותר ובמקרים מסוימים הספל אף מסתיר את מה שאנחנו
שותים.

מה שכולכם באמת רציתם זה את הקפה לא את הספל, אך במודע הלכתם על
הספלים הטובים ביותר....ואז התחלתם להסתכל על הספלים שבידי חבריכם.

תחשבו על זה כך: * **החיים הם הקפה** .

* **העבודה, הכסף, והמעמד בחברה – הם הספלים.**

אבל אלו הם רק כלים להחזיק ולהכיל את החיים, וסוג הספל שיש לנו לא
מגדיר ולא משנה את איכות החיים שאנו חיים.
לעיתים בהתמקדות רק על הספל, אנו לא מצליחים ליהנות מהקפה שהאל
מעניק לנו. אלוהים מבשל לנו את הקפה, לא את הספלים... תיהנו מהקפה
שלכם!

ותמיד זכרו שגם לאנשים המאושרים ביותר אין את הכי טוב מהכול. הם רק
מוציאים את המקסימום מהכול."

הביאה: שושנה ש.
כותב הסיפור לא ידוע

מה שנכון נכון

שלום לכם ושתהיה השכינה שורה בליבכם !
 בזמן האחרון אני לומד הרבה בעזרת האינטרנט. יכול להיות שזה מעניין את הסבתא בלבד אבל אני רוצה
 לאמר לכם שיש שם אוצר בלום של מידע שאפשר למצוא בו כמעט כל דבר העולה על הדעת.
 פתחנו זה עתה בחגיגות שנת השישים לקיבוץ כפר הנשיא. יהיה זה די אדיוטי לא לנצל את המערכות
 שהוקמו ברשת בעולמית, החל מהדואר האלקטרוני שהיום כמעט אי אפשר בלעדיו, העברת מידע כתוב,
 מצולם או מוקלט בכל מיני דרכים, קישור ישיר בקול, תמונה וסרט חי.
 ורציתי להסב תשומת לבכם למספר מערכות שלאחרונה תופסות יותר ויותר מקום מעשי בתקשורת.
 מדובר ב "יו-טיוב" המאפשר הפצת קטעי וידאו בכל מקום ומכל מקום. ה"בלוג" או יומן הרשת שמאפשר
 לנו לתקשר עם מי שרק מוכן להקשיב. "גוגל-עולם" שמאפשר למוישה בניו-יורק לראות מי קופץ
 לבריכה של כפר הנשיא, בזמן אמת. פורומים למיניהם, אתרים, ואנציקלומדיה עולמית "ויקיפדיה"
 ההולכת ונבנית אפילו ברגע זה, ע"י כל אחד שיש לו מה להגיד על מושג כלשהו.
 מערכות עולמיות הולכות ונוצרות כמעט בכל יום ובקשתי: צרו תקשורת בצורה שמתאימה לכם, לפחות
 לקראת שנת השישים שלנו, אם לא מעבר לכך.
 חג שמח - דוד אלמן

מצורף תרגום לעברית לאלה שלא הבינו מה כתבתי:-

שלום לכם ושתהיה השכינה שורה בליבכם !
 בזמן האחרון אני לומד הרבה בעזרת האינטרנט. יכול להיות שזה מעניין את הסבתא בלבד אבל אני רוצה
 לאמר לכם שיש שם אוצר בלום של מידע שאפשר למצוא בו כמעט כל דבר העולה על הדעת.
 פתחנו זה עתה בחגיגות שנת השישים לקיבוץ כפר הנשיא. יהיה זה די אדיוטי לא לנצל את המערכות
 שהוקמו ברשת בעולמית, החל מהדואר האלקטרוני שהיום כמעט אי אפשר בלעדיו, העברת מידע כתוב,
 מצולם או מוקלט בכל מיני דרכים, קישור ישיר בקול, תמונה וסרט חי.
 ורציתי להסב תשומת לבכם למספר מערכות שלאחרונה תופסות יותר ויותר מקום מעשי בתקשורת.
 מדובר ב "יו-טיוב" המאפשר הפצת קטעי וידאו בכל מקום ומכל מקום. ה"בלוג" או יומן הרשת שמאפשר
 לנו לתקשר עם מי שרק מוכן להקשיב. "גוגל-עולם" שמאפשר למוישה בניו-יורק לראות מי קופץ
 לבריכה של כפר הנשיא, בזמן אמת. פורומים למיניהם, אתרים, ואנציקלומדיה עולמית "ויקיפדיה"
 ההולכת ונבנית אפילו ברגע זה, ע"י כל אחד שיש לו מה להגיד על מושג כלשהו.
 מערכות עולמיות הולכות ונוצרות כמעט בכל יום ובקשתי: צרו תקשורת בצורה שמתאימה לכם, לפחות
 לקראת שנת השישים שלנו, אם לא מעבר לכך.
 חג שמח - דוד אלמן

מה שבטוח זה אולי

